

2de zondag van de Veertigdagentijd

Lc. 9, 28b-36

Verschillende elementen uit het Evangelie van net, verwijzen naar een andere gebeurtenis: naar Witte Donderdag en Jezus' verblijf in Getsemane, de Hof van Olijven. Beide verhalen spelen zich af op een hoogte: vandaag op de berg Tabor, op Witte Donderdag op de Olijfberg. De reden waarom Jezus de berg bestijgt is in beide gevallen dezelfde: om er te bidden tot zijn hemelse Vader. In allebei de gevallen zondert Jezus zich af van de grote groep van volgelingen en laat Hij zich alleen vergezellen door Petrus, Jacobus en Johannes. En tot slot reageren die drie leerlingen zowel vandaag als met Witte Donderdag op dezelfde manier: ze vallen in slaap.

Behalve die overeenkomsten zijn er echter ook verschilpunten. Bergen, heuvels en hoogtes symboliseren in de Bijbel vaak het contact tussen God en mens. Op de berg Tabor is God duidelijk aanwezig, ook al is Hij verhuld in een wolk. De wolk, dat zullen sommigen nog wel weten, symboliseert vanouds in Israël Gods aanwezigheid: denk maar aan de wolk boven de tent van samenkomst of in de tempel van Salomo.

Op de Olijfberg daarentegen schijnt God te schitteren door zijn afwezigheid. Ondanks het intensief en hartstochtelijk gebed van Jezus, ondanks de grote nood en de doodsangst, blijft God doof als een muur. Het lijkt erop dat God, op het moment dat men de wanhoop nabij is, zich manifesteert als "Hij die er niet is" in plaats van "Ik ben die is".

Een tweede verschil betreft de persoon van Jezus zelf. Op de berg Tabor worden zijn klederen verblindend wit: de kleur van de godheid. De stem uit de wolk bevestigt dat ook: "Dit is mijn Zoon, de Welbeminde". Ge zou kunnen zeggen: hier wordt Jezus getoond in zijn volle glorie, bekleed met een bovenmenselijke glans en in zijn meest aantrekkelijke gestalte. Zijn verschijning is zo spectaculair dat Petrus er zijn hoofd bij verliest: "Hij wist niet wat hij zei", schrijft de evangelist.

Het gebeuren op de Olijfberg laat ons een gans andere Jezus zien: één die niet niets bovennatuurlijks of mysterieus heeft, maar die door en door gewoon mens is. Geen enkele andere plaats in de Evangeliën hangt een zo ontluisterend beeld op van Jezus. We krijgen een hoogst kwetsbare man te zien die zenuwachtig en paniekerig heen en weer loopt tussen zijn slapende leerlingen en de plaats waar Hij in gebed is; iemand die heel menselijk reageert: het instinct van het zelfbehoud, het terugdeinzen voor het lijden, de angst voor de dood.

Terwijl Jezus zich op de berg Tabor onderhoudt met het hoogste joodse gezelschap, Mozes en Elia, is Jezus op de Olijfberg eenzaam en alleen. De top van zijn leerlingencorps valt van onverschilligheid in slaap.

Wat betekent dat nu, dat contrast tussen de Taborberg en de Olijfberg, tussen de aanwezigheid van God en zijn afwezigheid, tussen die verheerlijkte Christus en die vernederde Christus? Het mag ons gevoelig maken voor de complexiteit van

het geloof, en het zegt iets over twee schijnbaar tegenstrijdige dingen die elke christen in zijn/haar leven ooit ervaart.

In navolging van Jezus bestaat het leven van zijn volgelingen afwisselend uit Tabor-momenten en Olijfberg-ervaringen. Er zijn tijden waarin mensen heel sterk die nabijheid van God ervaren, en periodes waarin Hij oneindig ver of afwezig schijnt te zijn.

Waar komt het dan op aan? U niet uit het lood te laten slaan door de emoties die dat oproept. Zowel vreugde als verdriet, zowel de prachtigste dag als de donkerste nacht zouden vanuit ons geloof een plaats moeten kunnen krijgen, al weten we allemaal ook wel dat dat gemakkelijker gezegd is dan gedaan. En toch, het zou verkeerd zijn u blind te staren op één van die twee aspecten, al doen mensen dat gemakkelijk: het negatieve blijft vaak veel meer hangen. Maar allebei, zowel Tabor als de Olijfberg, maken ze deel uit van het leven en het geloof. En het is de kunst om in die spanning stand te houden. Wat daarvoor dan nodig is? Met de woorden uit het Evangelie van net: "Luistert naar Hem". Hij kan namelijk de weg wijzen, omdat Hij die zelf ooit gezocht heeft. Amen.

Johan Goris, pastoor